

А папата все не отговаряше. Нито дума, нито вест, нито знак. Крал Емерих също загадъчно мълчеше. Беше престанал да заплашва. Какво се беше случило?

Беше се случило нещо нечувано. Когато на българския бряг посрещачите с ликуващи привети поздравлявали папските пратеници, които чакали при крепостта Кубин, ~~като че ли~~ на Дунава да бъдат превозени ~~от~~ от унгарския бряг на българския, внезапно вестносноци на крал Емерих долетяха с най-голяма ~~бързина~~ писмо бързина на конете си и предади на кардинал Лъв, ~~както~~ ~~и~~ че по заповед на краля трябва да се върнат обротно в някакво име, на три дни път далеч от ~~границата~~ границата.

Емерих нямало да допусне коронацията на българския владетел Иваница докато ~~не~~ уреди въпроса ~~относно~~ относно между българи и унгарци ~~за~~ спорните земи. ~~и~~ нетърпелив и тревожен И докато Калоян чакаше, ~~в~~ в Търново, папата в Рим също недоумяваше защо не се получава никаква вест за пътуването на неговия посланик ~~Лъв~~ Лъв, кардинал на Светия кръст, заминал на 25 февруари като носел до господаря ~~на~~ заедно със скиптер и от Рим, в послания ~~на~~ на българския ~~корона~~ корона за увенчаването му. ~~и~~

~~и~~ А беше вече дошло лятото. ~~и~~

В това време триста пазачи стояха на стража пред вратите на страноприемницата в която бяха затворени кардинал Лъв и презвитер Власий. Не позволяваха никому да се доближи до тях, нито да говори, нито да приеме ~~или~~ или изпрати каквато и да било вест. Той трябвало само да изпрати писмо до българския владетел и да го повика на един остров сред Дунава, та да могат там да се уредят спорните въпроси.

Кардиналът решително отказал.

Беше дошла и есента.